

МИЛИЦА ИЛИЋ-ДАЈОВИЋ
сарадник и уредник часописа „Настава математике“

Поводом стогодишњице рођења

Милица Илић је рођена 1918. године у Паризу, куда је вихор Првог светског рата довео њене родитеље. Одрасла је у вишенационалној интелектуалној средини, у којој је велики значај придаван духовним вредностима, негована љубав и поштовање према књизи, знању, уметности. Стекла је кроз школу, породицу и самосталан рад бриљантно опште образовање, солидно музичко образовање и формирала се као велики прегалац на пољу афирмације трајних вредности и достигнућа, често и активни учесник у њиховом стварању. Била је врстан познавалац страних језика (француски, немачки, руски); имала је истанчан осећај за језичке нијансе, што је резултирало и сјајним преводима значајних дела математичке литературе на српски језик.

У Београду је Милица Илић-Дајовић дипломирала (1946) на Групи за теоријску математику Филозофског факултета и докторирала (1965) на Математичкој групи Природно-математичког факултета одбранивши дисертацију „Бесконечно мала савијања ребрастих цилиндрида“. Радила је на Грађевинском факултету у Београду као асистент, виши предавач, ванредни и редовни професор. Предавала је математичке предмете на основним студијама, а на последипломским студијама предмете Теорија површи са елементима тензорског рачуна, Математичке основе линеарног програмирања и Теорија графова. Повремено је, хонорарно, држала наставу на природно-математичким факултетима у Београду и Подгорици. Део својих стручних активности посветила је настави геометрије у основним и средњим школама; дала је допринос креирању наставних програма и написала неколико средњошколских уџбеника.

У Друштву математичара (раније и физичара) Србије (ДМС) припадала је уском кругу најистакнутијих чланова, покретача и носилаца бројних активности. Значајно место међу њима припада сталном раду на откривању и неговању обдарених младих математичара. Посвећено је радила на афирмацији и унапређивању ваннаставних математичких активности, посебно на покретању система математичких такмичења средњошколаца (1958) и основаца (1965). Била је први председник Савезне комисије за младе математичаре Југославије, први руководилац њене екипе на Међународној математичкој олимпијади, председник међународног жирија на две олимпијаде, које су одржане код нас (IX у Црној Гори и XIX у Србији), један од иницијатора оснивања Математичке гимназије у Београду. Значајан део њених активности у ДМС био је посвећен унапређивању наставе математике дуж целе вертикале и стручном усавршавању наставника; била је представник Југославије у Интернационалној комисији за математичко образовање (ИСМ). Са пуно ентузијазма учествовала је у различитим видовима издавачке делатности. Била је покретач и први уредник едиције „Материјали за младе математичаре“, први главни уредник часописа „Математички лист за ученике основне школе“ (од 1967).

За нас је од посебног значаја допринос М. Илић-Дајовић покретању и трајању часописа „Настава математике“. Била је један од иницијатора идеје да Извршни одбор Савеза друштава математичара и физичара Југославије 1951. године усвоји одлуку о преузимању од тадашњег Министарства просвете НР Србије издавање стручног часописа „Настава математике и физике у средњој школи“ и његово издавање повери Друштву математичара и физичара Србије. Под наведеним је називом 1952. године изашао први број, у којем су публикована четири прилога; један од њих био је чланак: М. Илић-Дајовић, „О развоју геометрије“. Од 1955. године у сваком од уређивачких одбора срећемо њено име; бивала је или један од уредника или одговорни уредник или главни и одговорни уредник, што свакако сведочи о њеном сталном доприносу уређивачкој политици и успешном трајању часописа. Сведоци смо били да је често, у недостатку квалитетних текстова, бивала приморана да их поручи, што је прилежно радила, или да их, у случајевима кад „поруџбина“ затаји, лично „испоручи“. Као делегат у ИСМИ-у била је у прилици да прати промене у области математичког образовања на светској сцени. Настојала је да се у часопису нађу преводи значајних прилога у вези с том проблематиком или да у њему те промене одјекну на неки други начин. Од 1974. године часопис излази под садашњим називом „Настава математике“ и бави се питањима наставе математике и рачунарства у основним и средњим школама; његов главни и одговорни уредник била је Милица Илић-Дајовић. Обављала је ту функцију током наредних петнаест година; у том периоду је утемељена општа концепција часописа и осмишљене неке од сталних рубрика. Пријатно је сазнање да су уреднички тимови, који су преузели његово даље излагање, успели да га одрже, а издавањем његовог млађег „брата“, намењеног широком кругу читалаца у Србији и иностранству, нашег “Teaching”-а, и унапреде.

Сто година од рођења Милице Илић-Дајовић прилика је да се, са захвалношћу, подсетимо да су у темеље описаних активности у Србији у значајној мери уграђени њена посвећеност и стваралачки потенцијал.

Владимир Мићић